

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță privind modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată cu modificări prin Legea nr.323/2001, cu modificările și completările ulterioare

Analizând proiectul de Ordonanță privind modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată cu modificări prin Legea nr.323/2001, cu modificările și completările ulterioare, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.14 din 28.01.2004,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță a fost inițiat în baza dispozițiilor art.108 și 115 din Constituție, republicată și al art.1 pct.VI.4 din Legea nr.559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.

2. În titlul proiectului de Ordonanță nu este necesar să se menționeze elemente care se regăsesc în art.I (“aprobată cu modificări prin Legea nr.323/2001, cu modificările și completările ulterioare”), deoarece acesta trebuie să redea numai elementele necesare pentru identificarea actului normativ, nu o descriere completă a etapelor pe care le-a parcurs.

Totodată, sugerăm ca în locul cuvântului “privind”, să se scrie “pentru”, evitându-se astfel repetarea cuvântului “privind”.

3. La art.I pct.1 privind modificarea art.2 alin.(1), este necesară reformularea textului cu respectarea celui din Convenția de la Geneva. Totodată, este discutabilă menținerea expresiei “se acordă” în locul expresiei “se poate acorda”, deoarece beneficiul statutului de refugiat

nu se produce în mod automat, ci se acordă după ce se verifică întrunirea condițiilor stabilite de lege.

Această observație este valabilă și pentru **pct.2**, referitor la **art.5**.

Tot la **pct.2** al **art.5**, considerăm că sintagma “în sensul **art.2** alin.(2)” nu este necesară, deoarece termenul evocat se află deja definit în **art.2** alin.(2).

Semnalăm, de asemenea, că textul propus pentru **art.5** debutează cu expresia “Protecție umanitară condiționată”, expresie care există și în **art.1** lit.b). Întrucât la nivel european se folosește conceptul de “protecție subsidiară”, ar fi indicat ca și terminologia folosită în legislația noastră să se armonizeze cu practica existentă în Europa.

4. La art.I pct.3, referitor la modificarea **art.7**, semnalăm că din expresia “...de voință, exprimat în scris sau oral față de autorităților competente”, nu rezultă - așa cum se cere în Directivă - că acordarea unei forme de protecție nu depinde de **condiții de formă**, de vreme ce exprimarea voinței trebuie să fie făcută în fața **autorităților competente în scris sau oral**. Mai mult, în **pct.2** și **3** sunt enumerate procedurile care ar trebui urmate.

Soluția pe care o sugerăm este aceea de a face distincție între ipoteza considerării ca **solicitant al statutului** (alin.1) - când prevederea ar trebui să fie simplificată și aceea a **acordării statutului** (alin.2 și 3), unde poate fi descrisă procedura.

5. La art.I pct.9, referitor la modificarea **art.15** alin.(1), ar fi necesară precizarea că introducerea plângerii trebuie făcută în termen de 10 zile, spre a fi clar că numai o asemenea plângere duce la suspendare.

6. La art.I pct.10, referitor la modificarea **art.15** alin.(5), considerăm că participarea Oficiului Național pentru refugiați, în calitate de parte, nu justifică excluderea participării procurorului la proces, care rămâne în continuare necesară într-o asemenea procedură.

7. La art.I pct.15 referitor la modificarea **art.16** alin.(1), semnalăm faptul că în **art.15** alin.(1) este luată ca dată prevăzută pentru plângere, constatarea că solicitantul nu se mai află la ultima reședință declarată. În acest caz, este de reflectat dacă ar mai putea beneficia de un termen de încă 15 zile înainte de punerea în executare a dispoziției de părăsire.

8. La art.I pct.17, pentru modificarea **art.20** alin.(4), considerăm că participarea Oficiului Național pentru refugiați la procesele în cauză prevăzută la lit.b), nu constituie un motiv de excludere a procurorului.

9. Sub aspectul respectării normelor de tehnică legislativă, semnalăm următoarele:

a) La **titlu**, precizăm că, potrivit exigențelor de tehnică legislativă, atunci când în titlul unui act normativ se citează un alt act normativ, nu se face referire la legea de aprobare și nici la intervențiile legislative ulterioare, întrucât aceste precizări trebuie să se regăsească în partea introductivă a Art.I.

b) La **formula introductivă**, pentru indicarea corectă a temeiului legal privind adoptarea ordonanței, sugerăm înlocuirea locuțiunii “art.1 pct.VI 4”, prin locuțiunea “art.1, pct.VI **poz.4**”.

c) Pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, cuvintele “Articolul I”, “Articolul II”, “Articolul III”, “Articolul IV” și “Articolul V” trebuie redactate abreviat, după următorul exemplu: “Art.I”.

d) Întrucât prin proiect se preconizează atât modificări, cât și completări ale actului normativ de bază, pentru a le diferenția, partea dispozitivă a punctelor de modificare trebuie formulată după următorul exemplu:

“Alineatul ... al articolului ... **se modifică** și va avea următorul cuprins:”.

“Articolul ... **se modifică** și va avea următorul cuprins:”.

e) Precizăm că, potrivit exigențelor de tehnică legislativă, indicarea elementelor structurale din actul normativ supus intervenției legislative nu se face prin abrevieri. De aceea, abrevierile “art.”, “alin.” și “lit.”, din partea dispozitivă a punctelor Art.I trebuie înlocuită prin cuvintele “articolul”, “alineatul” sau “litera”, după caz.

f) La **Art.I pct.6**, întrucât litera nu constituie element structural al actului normativ, potrivit normelor de tehnică legislativă, propunem reformularea părții dispozitive, astfel:

“6. La articolul 13 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, lit.g¹), cu următorul cuprins:”.

După acest exemplu se va proceda și la partea dispozitivă a pct.19, pct.20 și pct.26.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

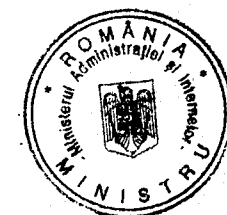
București

Nr. 150/30.01.2004

FIȘĂ FINANCIARĂ

privind aplicarea în Ministerul Administrației și Internelor a proiectului de ordonanță
pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.102/2000 privind statutul
și regimul refugiaților în România, aprobată cu modificări prin Legea nr.323/2001

Nr.crt.	MINISTERUL (INSTITUȚIA)	NR.INDICATORI CARE FAC OBIECTUL PREVEDERILOR PROIECTULUI DE ORDONANȚĂ	INFLUENȚA VALORICĂ MII LEI/ LUNĂ/ BENEFICIAR	INFLUENȚA FINANCIARĂ VALORICĂ Mii lei/lună	PERIOADA	NR.DE LUNI	NECESAR DE FONDURI ESTIMAT Mii lei
		Nr.beneficiari					
1.	M.A.I.	1000	16,900	16.900	01.02.-31.12.2004	11	176.000
2.	M.M.S.S.F.	30	2.800	84.000	01.04.- 31.12.2004	9	756.000
TOTAL:		1030	-	100.900	-	-	932.000

TABEL DE CONCORDANȚĂ

Proiectul de act normativ național: ORDONANȚĂ privind modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, cu modificările și completările ulterioare

Proiectul de act normativ național		Actul normativ comunitar		Observații
Art./ Par/	Prevederi	Art./ Alin/	Prevederi	
1	2	3	4	5
Art. 2 alin. (1)	Statutul de refugiat se acordă la cerere străinului care, în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe considerente de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării sale de origine și care nu poate primi sau, ca urmare a acestei temeri, nu dorește protecția acestei țări	Art. 1/ lit. A Convenția de la Geneva Privind statutul refugiaților, modificată prin Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților	Termenul de refugiat se va aplica oricărei persoane care: 2. datorită unei temeri bine întemeiate de a fi persecutată datorită rasei, religiei, naționalității, apartenenței la un grup social sau opiniei politice, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate primi sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări, sau care, neavând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea reședința obișnuită, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.	Prevederea propusă este în deplină concordanță cu definiția refugiatului din Convenția de la Geneva. Teza din Convenție referitoare la apatrizi este acoperită de ar. 2 alin. (2) din OG 102/2000 Din formularea anterioară a textului legal a fost eliminată expresia „dovedește că”, expresie ce lăsa să se înțeleagă faptul că sarcina probei revine în întregime solicitantului de azil, deși standardele internaționale arată faptul că sarcina probei este împărțită între solicitant și autorități.
		Art. 5 alin. 1 Propunere pentru Directiva Consiliului privind minimele standarde pentru calificarea unui cetățean al unui stat terț sau apatrid ca refugiat sau ca persoană aflată în nevoie de protecție internațională.	Statutul de refugiat va fi acordat oricărui cetățean al unui stat terț care datorită unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motiv de rasă, religie, naționalitate, opinie politică sau apartenență la un anumit grup social, se află în afara țării sale de origine și nu poate sau, datorită acestei temeri nu dorește să se pună sub protecția acelei țări, și oricărui apatrid care se află în afara țării unde își avea domiciliul obișnuit și care nu poate, sau datorită acestei temeri, nu dorește să se întoarcă acolo.	Prevederea propusă este în deplină concordanță cu definiția refugiatului din Propunerea Consiliului. Teza referitoare la apatrid este acoperită de art. 2 alin. (2) din OG 102/2000

Art. 5	Protecția umanitară condiționată se acordă solicitantului care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art 2 alin. (1) și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, în sensul art. 2 alin. (2), riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale constând în: 1. condamnarea la pedeapsa cu moartea sau executarea unei astfel de pedepse; sau 2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante; sau 3. o amenințare serioasă, individuală, la adresa vieții sau integrității, urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional, dacă solicitantul face parte din populația civilă.	Art. 3, art 15 Propunere pentru Directiva Consiliului privind minimele standarde pentru calificarea unui cetățean al unui stat terț sau apatrid ca refugiat sau ca persoană aflată în nevoie de protecție internațională.	"Persoană eligibilă pentru acordarea protecției subsidiare" înseamnă cetățean al unui stat terț sau un apatrid care nu se califică pentru statutul de refugiat dar cu privire la care există motive serioase să se creadă că dacă persoana în cauză va fi returnată în țara sa de origine, sau în cazul apatridului, în țara în care își avea domiciliul obișnuit, riscă să sufere o atingere serioasă a drepturilor sale conform art. 15, și căruia nu-i sunt aplicabile prevederile art. 17 alineatul 1 și 2 și nu poate, sau datorită acestui risc nu dorește să se pună sub protecția acestei țări. Vătămare serioasă constă în: a) pedeapsa cu moartea sau execuția; sau b) tortura sau tratamente ori pedepse inumane sau degradante aplicate unui solicitant în țara sa de origine, sau în cazul unui apatrid în țara în care își avea domiciliul obișnuit; sau c) o amenințare serioasă și individuală a vieții sau integrității unui civil sau a unei persoane datorită violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional	Cu excepția documentului respectiv, în acquis-ul european nu există alte prevederi referitoare la termenii acordării protecției umanitare condiționate. Definiția propusă este pe deplin conformă cu definiția din documentul european și asigură îndeplinirea obligațiilor internaționale asumate de statul român prin aderarea la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Convenția Împotriva Torturii. De asemenea a fost avut în vedere și modul în care termenul de „țară de origine” definit de art. 2 alin. (2) din OG 102/2000 este acoperitor atât pentru cetățenii străini cât și pentru apatrizi.
Art. 7	Art. 7 – (1) O persoană este considerată solicitant al statutului de refugiat din momentul manifestării de voință, exprimată în scris sau oral în fața autorităților competente, din care să rezulte că aceasta solicită protecția statutului român, pentru unul dintre motivele prevăzute de prezenta ordonanță. (2) Pentru acordarea statutului de refugiat în România, străinul se adresează personal cu o cerere scrisă Oficiului Național pentru Refugiați din cadrul Ministerului Administrației și Internelor sau organelor teritoriale ale Ministerului Administrației și Internelor. (3) Cererea de acordare a statutului de refugiat se depune de îndată ce: a) solicitantul s-a prezentat într-un punct de control pentru trecerea frontierei de	Art. 4 Propunerea Comisiei privind o Directivă a Consiliului privind minimele standarde ale procedurii în Statele Membre pentru acordarea și retragerea statutului de refugiat.	Acordarea unei forme de protecție nu poate fi condiționată de condiții de formă. Statele Membre trebuie să se asigure că solicitantul de azil are o oportunitate efectivă de a înainta o cerere de azil, cât mai repede posibil.	Față de prevederea anterioară, noul text de lege prevede în mod expres că solicitantul de azil este considerat ca atare din momentul manifestării de voință în acest sens, și nu de la completarea unei cereri, respectiv îndeplinirea altor condiții formale.

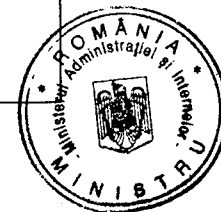
	stat; b) solicitantul a intrat pe teritoriul României; c) au survenit evenimente în țara de origine a solicitantului, care îl determină să ceară protecție, pentru străinul cu drept de ședere în România.			
Art. 7 ¹	Împotriva solicitantului statutului de refugiat nu pot fi luate măsuri de expulzare sau de returnare forțată de la frontieră sau de pe teritoriul României, atâta vreme cât nu există o dispoziție executorie de părăsire a teritoriului, cuprinsă în hotărârea de respingere a cererii sale de acordare a statutului de refugiat	Art. 33/ alin. 1 Convenția de la Geneva Privind statutul refugiaților, Art. IV punctul 12 Rezoluția Consiliului din 20 iunie 1995 privind minimele garanții în procedura de azil Art. 5 Propunerea Comisiei privind o Directivă a Consiliului privind minimele standarde ale procedurii în Statele Membre pentru acordarea și retragerea statutului de refugiat.	Nici un stat contractant nu va expulza sau returna, în nici un fel, un refugiat spre frontierele unde viața sau libertatea sa ar fi amenințate pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un grup social sau opinie politică. Atâta timp cât cererea de azil nu a fost soluționată, se aplică principiul general conform căruia solicitantului i se permite să rămână pe teritoriul țării unde cererea de azil a fost introdusă sau este examinată Dreptul de a rămâne pe teritoriu cât timp cererea de azil este examinată: 1) Solicitanților de azil li se va permite să rămână pe teritoriul Statului Membru până când autoritatea competentă va lua o decizie cu privire la cererea sa.	Pentru a evita posibilitatea ca solicitanții de azil a căror cerere este procesată de Oficiul Național pentru Refugiați să fie îndepărtați de pe teritoriu de către Autoritatea pentru Străini, fapt ce ar conduce la încălcarea prevederilor exprese din Convenția de la Geneva și acquis-ul european, s-a considerat că este necesară introducerea în legislația română a unei prevederi exprese care să contribuie la cunoașterea și respectarea acestui principiu al nereturnării de către toate instituțiile implicate.
Art. 13 Alin. (1) lit. a)	a) dreptul de ședere în România, până la expirarea unui termen de 15 zile de la momentul în care hotărârea de respingere pronunțată cu privire la cererea sa a devenit executorie, cu excepția cererilor respinse ca evident nefondate în urma soluționării acestora în cadrul procedurilor accelerate, caz în care dreptul de ședere încetează de îndată ce hotărârea a devenit executorie;	Rezoluția de la Londra din 1992, referitoare la cererile evident nefondate Art. 5 Propunerea Comisiei privind o Directivă a Consiliului privind minimele standarde ale procedurii în Statele Membre pentru acordarea și retragerea statutului de refugiat.	Dreptul de a rămâne pe teritoriu cât timp cererea de azil este examinată: 1) Solicitanților de azil li se va permite să rămână pe teritoriul Statului Membru până când autoritatea competentă va lua o decizie cu privire la cererea sa.	În situația solicitanților de azil ale căror cereri au fost respinse ca evident nefondate, în baza prevederilor Rezoluției de la Londra, având în vedere faptul că aceste cereri constituie un abuz la procedura de azil și în condițiile în care reaua credință a solicitanților a fost demonstrată, s-a apreciat că această categorie de persoane nu trebuie să beneficieze de termenul de 15 zile pentru executarea dispoziției de părăsire a teritoriului. În aceste cazuri măsura părăsirii teritoriului va fi implementată imediat.

Art. 13 alin. (1) lit. g¹	g1) dreptul de a fi cazați în centrele de primire și cazare, aflate în subordinea Oficiului Național pentru Refugiați, în limita locurilor disponibile, până la încetarea dreptului sau de ședere pentru solicitanți statutului de refugiat care nu dispun de mijloacele materiale necesare pentru întreținere”		Nu există prevederi în acest sens în acquis-ul european;	Această măsură a fost dictată de faptul că, în practică, marea majoritate a solicitanților de azil dispar în perioada de 15 zile în care trebuie să execute dispoziția de părăsire a teritoriului României. Faptul că pe viitor aceștia vor rămâne în Centrele de Acomodare ale Oficiului Național pentru Refugiați se va concretiza în posibilități crescute de monitorizare în această perioadă și nu în ultimul rând în creșterea numărului de străini ce vor fi predați Autorității pentru Străini în vederea executării măsurii de îndepărtare de pe teritoriu.
Art. 13 alin. (2)	Solicitanții statutului de refugiat, care nu dispun de mijloacele materiale necesare pentru întreținere, beneficiază de hrană în limita sumei de 25.000 lei/persoană/zi, de cazare în limita sumei de 15.000 lei/persoană/zi și de alte cheltuieli, în limita sumei de 5.000 lei/persoană/zi, la cererea acestora, sume ce se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor		Nu există prevederi în acest sens în acquis-ul european;	Prin această prevedere sumele zilnice de care beneficiază solicitanții de azil au fost actualizate.
Art. 15 alin. (1)	Împotriva hotărârii prevăzute la art. 14 alin. (3) se poate face plângere în termen de 10 zile de la data primirii dovezii de comunicare sau a documentului prin care se constată ca solicitantul nu se mai afla la ultima reședință declarată. Introducerea plângerii suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului României	Art. IV punctul 12 Rezoluția Consiliului din 20 iunie 1995 privind minimele garanții în procedura de azil Art. 5 Propunerea Comisiei privind o Directivă a Consiliului privind minimele standarde ale procedurii în Statele Membre pentru acordarea și retragerea statutului de refugiat. Art. 33 alin. 1 Propunerea Comisiei privind o Directivă a Consiliului privind	Atâta timp cât cererea de azil nu a fost soluționată, se aplică principiul general conform căruia solicitantului i se permite să rămână pe teritoriul țării unde cererea de azil a fost introdusă sau este examinată Dreptul de a rămâne pe teritoriu cât timp cererea de azil este examinată: 1) Solicitanților de azil li se va permite să rămână pe teritoriul Statului Membru până când autoritatea competentă va lua o decizie cu privire la cererea sa Apelul trebuie să aibă efect suspensiv. Solicitantul poate rămâne pe teritoriu sau la frontiera Statului Membru respectiv pentru a	Prevederea anterioară a fost completată cu o nouă teză referitoare la efectul suspensiv asupra dispoziției de părăsire a teritoriului, pe care o are introducerea apelului împotriva hotărârilor de respingere pronunțate de către Oficiul Național pentru Refugiați. Această dispoziție este o nouă măsură asiguratorie împotriva posibilelor cazuri practice de încălcare a principiului de non-refoulement.

		minimele standarde ale procedurii în Statele Membre pentru acordarea și retragerea statutului de refugiat.	aștepta rezultatul deciziei organului de apel.	
Art. 15 alin. (3)	Plângerea se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiul Național pentru Refugiați care a emis hotărârea.		Nu există prevederi în acest sens în acquis-ul european;	Prin această dispoziție se stabilește o competență exclusivă în soluționarea plângerilor depuse împotriva hotărârilor emise de structurile competente ale Oficiului Național pentru Refugiați pentru judecătoriile în a căror rază teritorială se află structura respectivă. Măsura în cauză are în vedere realizarea unei implementări eficiente a politicilor naționale în materie de azil; îmbunătățirea comunicării între Oficiul Național pentru Refugiați și instanțe; simplificarea activităților de pregătire a instanțelor în problematica refugiaților; unificarea jurisprudenței în materie de azil.
Art. 15 alin. (5)	Plângerea se înaintează de îndată instanței competente, care o va soluționa în termen de 30 de zile		Nu există prevederi în acest sens în acquis-ul european;	Față de prevederea anterioară s-a renunțat la teza care stipula prezența obligatorie a procurorului pentru soluționarea plângerilor depuse împotriva hotărârilor de respingere a cererilor de azil. În acest sens, a fost avut în vedere că începând cu prezenta modificare, Oficiul Național pentru Refugiați va participa în calitate de parte la procesele în care sunt soluționate plângerile depuse împotriva hotărârilor de respingere a cererilor de azil.
Art. 15 alin. (7)	Împotriva hotărârii instanței, contestatarul sau Oficiul Național pentru Refugiați poate declara recurs în termen de 5 zile de la pronunțare atât pentru cei prezenți cât și pentru cei lipsa. Declararea recursului în termen suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului	Art. IV punctul 12 Rezoluția Consiliului din 20 iunie 1995 privind minimele garanții în procedura de azil Art. 5 Propunerea Comisiei privind o Directivă a Consiliului privind minimele standarde ale procedurii în Statele Membre pentru acordarea și retragerea statutului de refugiat.	Atâta timp cât cererea de azil nu a fost soluționată, se aplică principiul general conform căruia solicitantului i se permite să rămână pe teritoriul țării unde cererea de azil a fost introdusă sau este examinată Dreptul de a rămâne pe teritoriu cât timp cererea de azil este examinată: Solicitanților de azil li se va permite să rămână pe teritoriul Statului Membru până când autoritatea competentă va lua o decizie cu privire la cererea sa	În noua formulare s-a reținut faptul că și reprezentantul Oficiului Național pentru Refugiați va participa la procese și va putea face recurs. De asemenea, recursul depus în termen are efect suspensiv ceea ce reprezintă o nouă măsură asiguratorie împotriva posibilelor cazuri practice de încălcare a principiului de non-refoulment.

Art. 15 alin. (8)	Recursul se judecă în termen de 30 de zile de la înregistrarea sa pe rolul instanței de recurs.		Nu există prevederi în acest sens în acquis-ul european;	Această prevedere înlocuiește textul care preciza faptul că termenul de 30 de zile curge de la data înregistrării cererii care se făcea de către Oficiul Național pentru Refugiați, ceea ce reducea considerabil termenul acordat instanțelor pentru judecare.
Art. 15 alin. (9)	Hotărârile instanței de fond nerecurate în termenul legal și hotărârile pronunțate în recurs sunt irevocabile		Nu există prevederi în acest sens în acquis-ul european;	Prevederea în cauză face aplicarea principiului general din Codul de procedură civilă român
Art. 16 alin. (1)	Străinul este obligat să părăsească teritoriul României în termen de 15 zile de la data la care dispoziția de părăsire a teritoriului, pronunțată în hotărârea de respingere a cererii sale de acordare a statului de refugiat, a devenit executorie.		Nu există prevederi în acest sens în acquis-ul european;	Față de prevederea anterioară care stipula că termenul de 15 zile curge de la data comunicării hotărârii, noua prevedere arată că acest termen curge de la data la care dispoziția de părăsire a teritoriului, pronunțată în hotărârea de respingere a cererii sale de acordare a statului de refugiat, a devenit executorie. Prin aceasta, s-a avut în vedere ca străinii cărora până în prezent nu le putea fi comunicată hotărârea de respingere deoarece dispăreau de la domiciliu, să nu beneficieze de un nou termen de 15 zile înainte de punerea în executare a dispoziției de părăsire
Art. 20 alin. (3)	Plângerea este de competența judecătorei în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiul Național pentru Refugiați care a emis hotărârea și suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului	Art. IV punctul 12 Rezoluția Consiliului din 20 iunie 1995 privind minimele garanții în procedura de azil Art. 5 Propunerea Comisiei privind o Directivă a Consiliului privind minimele standarde ale procedurii în Statele Membre pentru acordarea și retragerea statutului de refugiat.	Atâta timp cât cererea de azil nu a fost soluționată, se aplică principiul general conform căruia solicitantului i se permite să rămână pe teritoriul țării unde cererea de azil a fost introdusă sau este examinată Dreptul de a rămâne pe teritoriu cât timp cererea de azil este examinată: 1) Solicitanților de azil li se va permite să rămână pe teritoriul Statului Membru până când autoritatea competentă va lua o decizie cu privire la cererea sa	Prin această dispoziție se stabilește o competență exclusivă în soluționarea plângerilor depuse împotriva hotărârilor emise de structurile competente ale Oficiului Național pentru Refugiați pentru judecătoriile în a căror rază teritorială se află structura respectivă, în cadrul procedurii accelerate. Măsura în cauză are în vedere realizarea unei implementări eficiente a politicilor naționale în materie de azil; îmbunătățirea comunicării între Oficiul Național pentru Refugiați și instanțe; simplificarea activităților de pregătire a instanțelor în problematica refugiaților; unificarea jurisprudenței în materie de azil. Prevederea anterioară a fost completată cu

				o nouă teză referitoare la efectul suspensiv asupra dispoziției de părăsire a teritoriului, pe care o are introducerea apelului împotriva hotărârilor de respingere pronunțate de către Oficiul Național pentru Refugiați. Această dispoziție este o nouă măsură asiguratorie împotriva posibilelor cazuri practice de încălcare a principiului de non-refoulment.
Art. 20 alin. (4)	Instanța soluționează plângerea, în termen de 10 zile și pronunță o hotărâre motivată prin care: a) respinge plângerea pentru cel puțin unul dintre motivele prevăzute la art. 18 alin. (1); b) admite plângerea și dispune ca structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați ce a emis hotărârea să analizeze cererea în procedura ordinara		. Nu există prevederi în acest sens în acquis-ul european;	Față de prevederea anterioară s-a renunțat la teza care stipula prezența obligatorie a procurorului pentru soluționarea plângerilor depuse împotriva hotărârilor de respingere a cererilor de azil, în procedura accelerată. În acest sens, a fost avut în vedere că începând cu prezenta modificare, Oficiul Național pentru Refugiați va participa în calitate de parte la procesele în care sunt soluționate plângerile depuse împotriva hotărârilor de respingere a cererilor de azil. De asemenea noua prevedere stipulează posibilitatea instanței de a retrimite cazul către Oficiul Național pentru Refugiați pentru o nouă analiză în procedură ordinară, astfel încât solicitantul nu va mai pierde un grad de jurisdicție. Astfel, prin noua prevedere se are în vedere respectarea principiului din art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului referitoare la existența unui remediu eficient împotriva oricărei măsuri a autorităților.
Art. 21	(1) Cererea depusa la organele teritoriale ale Ministerului Administrației și Internelor dintr-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat este înaintată de îndată structurii competente a Oficiului Național pentru Refugiați, care o		. Nu există prevederi în acest sens în acquis-ul european;	Această prevedere a fost modificată pentru a acorda competență în soluționarea cererilor depuse la frontieră și viitoarelor structuri teritoriale ale Oficiului Național pentru Refugiați de la Galați și Timișoara.

	analizează și pronunță o hotărâre în termen de 2 zile de la primire. (2) Funcționarul prevăzut la art. 12 alin. (2), după efectuarea interviului și analizarea motivelor invocate pentru acordarea statutului de refugiat, în raport cu datele privind situația din țara de origine poate hotărî: a) acordarea unei forme de protecție și a dreptului de a intra în România, dacă solicitantul se afla în una dintre situațiile prevăzute la art. 2, 3 sau 5; b) acordarea dreptului de a intra în România și de a avea acces la procedura ordinară de soluționare a cererii sale de acordare a statutului de refugiat, dacă cererea sa nu poate fi respinsă pentru unul din motivele prevăzute la art. 18 alin.(1); c) respingerea cererii ca evident nefondată. (3) Împotriva hotărârii de respingere a cererii străinul poate depune o plângere în termen de 2 zile de la comunicare. (4) Plângerea se depune la structura Oficiului Național pentru Refugiați ce a emis hotărârea, care o înaintează de îndată judecătoriei în a cărei rază teritorială se află. (5) instanța soluționează plângerea în termen de 5 zile și pronunță o hotărâre motivată, prin care: a) respinge plângerea pentru cel puțin unul dintre motivele prevăzute la art. 18 alin. (1); b) admite plângerea, dispune ca structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați ce a emis hotărârea să analizeze cererea în procedura ordinară și permite accesul solicitantului în teritoriu. (6) În cazul prevăzut la alin. (5) hotărârea instanței este irevocabilă			
Art. 23 alin. (1) lit. h)	h) acces la toate formele de învățământ, în condițiile legii	Art. 25 Propunerea Comisiei privind o Directivă a Consiliului privind	Accesul la educație; 1. Statele Membre vor asigura întregul	Noua prevedere legală este pe deplin conformă cu prevederile din proiectul de Directivă.

		minimele standarde pentru calificarea și statutul cetățenilor țărilor terțe și apatrizilor ca refugiați sau ca persoane aflate în nevoie de protecție internațională	acces la sistemul de educație al minorilor care se bucură de protecție internațională în aceleași condiții ca proprii cetățeni. 2. Statele Membre vor asigura adulților care se bucură de protecție internațională același acces la sistemul de educație, pregătire sau recalificare, în aceleași condiții ca proprii cetățeni.	
Art. 23 alin. (1) lit. n)	n) să primească, la cerere, în limitele disponibilităților financiare ale statului, un ajutor rambursabil stabilit la nivelul unui salariu minim brut pe țară, pentru o perioadă de maximum 6 luni, dacă, din motive obiective, este lipsit de mijloacele de existență necesare. Pentru motive bine întemeiate acest ajutor poate fi prelungit pentru încă o perioadă de cel mult 3 luni			Raportul Comisiei Europene privind progresele înregistrate de România a criticat justificat faptul că există diferențe de regim între persoanele care au primit statut de refugiat și persoanele care au primit protecție umanitară condiționată. Prin completarea art. 23 alin. (1) cu noile prevederi, s-a realizat unificarea regimului juridic al persoanelor ce au primit statut de refugiat și protecție umanitară condiționată, astfel încât aceste categorii de persoane vor beneficia de aceleași drepturi și obligații.
Art. 23 alin. (3)	Eliminat.		Nu există prevederi în acest sens în acquis-ul european.	Prevederea respectivă se referea la acele drepturi de care beneficiau numai persoanele care au primit statut de refugiat. Aceste drepturi sunt acum prevăzute pentru toate categoriile de persoane care au primit o formă de protecție în România.
Art. 25 alin. (1)	(1) Persoana care a dobândit o formă de protecție are obligația sa ramburseze ajutorul primit potrivit art. 23 alin. (3) lit. a), dacă a realizat venituri care permit acest lucru, fara a fi afectata întreținerea sa și a familiei sale.		Nu există prevederi în acest sens în acquis-ul european.	Deoarece anterior numai persoanele care primiseră statut de refugiat beneficiau de ajutor material, doar acestei categorii de persoane îi revenea obligația de rambursa ajutorul material respectiv. Deoarece după modificare atât persoanele care au primit statut de refugiat cât și cei care au primit protecție umanitară condiționată vor beneficia de ajutor material, obligația rambursării respectivului ajutor va reveni tuturor acestor persoane.

Art. 26	Forma de protecție acordată încetează atunci când beneficiarul ei: - s-a repus în mod voluntar sub protecția țării a cărei cetățenie o are; sau - după ce și-a pierdut cetățenia a redobândit-o în mod voluntar; sau - a dobândit o nouă cetățenie și se bucură de protecția țării a cărei cetățenie a dobândit-o; sau - s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a părăsit-o sau în afara căreia a stat de temerea de a fi persecutat; sau - nu mai poate continua să refuze protecția țării a cărei cetățenie o are datorită faptului că împrejurările în urma căreia a dobândit una din formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5 au încetat să existe, și nu poate invoca, pentru a motiva acest refuz, motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare; - fiind o persoană fără cetățenie, este în măsură să se întoarcă în țara în care avea reședința obișnuită, nemaexistând împrejurările în urma cărora a dobândit una din formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5. (2) Prevederile alin. (1) lit. e) nu se aplică persoanei căreia i s-a acordat una din formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5 și care din motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare refuză protecția țării a cărei cetățenie o are. (3) Prevederile alin. (1) lit. f) nu se aplică persoanei căreia i s-a acordat una din formele de protecție prevăzute la art. 2, 3 sau 5 și care din motive imperioase	Articolul 1 lit. C Convenția de la Geneva Privind statutul refugiaților	Această Convenție va înceta să fie aplicabilă oricărei persoane vizate de dispozițiile secțiunii A mai sus menționate dacă: - s-a repus în mod voluntar sub protecția țării a cărei cetățenie o are; sau - după ce și-a pierdut cetățenia a redobândit-o în mod voluntar; sau - a dobândit o nouă cetățenie și se bucură de protecția țării a cărei cetățenie a dobândit-o; sau - s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a părăsit-o sau în afara căreia a stat de temerea de a fi persecutat; sau - nu mai poate continua să refuze protecția țării a cărei cetățenie o are datorită faptului că împrejurările în urma căreia a fost recunoscut ca refugiat au încetat să existe; Se subînțelege totuși că dispozițiile prezentului paragraf nu se vor aplica oricărui refugiat menționat în paragraful 1 al secțiunii A din prezentul articol care poate invoca, pentru a refuza să se întoarcă în țara a cărei cetățenie o are, motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare; - fiind o persoană fără cetățenie, ea este în măsură să se întoarcă în țara în care avea reședința obișnuită, nemaexistând împrejurările în urma cărora a fost recunoscută ca refugiat; Se subînțelege totuși că dispozițiile prezentului paragraf nu se vor aplica oricărui refugiat menționat în paragraful 1 al secțiunii A din prezentul articol care poate invoca, pentru a refuza să se întoarcă în țara în care el avea reședința obișnuită, motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare;	Raportul Comisiei Europene privind progresele înregistrate de România a criticat în mod justificat faptul că prevederile anterioare din art. 26, art. 27 și art. 28 referitoare la încetarea și retragerea formei de protecție acordate nu erau conforme cu prevederile Convenției de la Geneva.
-----------------------	---	---	--	---

	ce se referă la persecuții anterioare refuză să se întoarcă în țara în care în mod obișnuit își avea reședința.			
Art. 27, Art. 28	Eliminate			Aceste prevederi aveau în vedere motivele retragerii statutului de refugiat și a protecției umanitare condiționate
Art. 29 alin. (1) lit. a)	acordarea ei s-a făcut în baza unor declarații false sau a fost obținută de solicitant în mod fraudulos, și nu există alte motive care să conducă la menținerea formei de protecție acordate sau la acordarea unei alte forme de protecție	Art. 36 Propunerea Comisiei privind o Directivă a Consiliului privind minimele standarde ale procedurii în Statele Membre pentru acordarea și retragerea statutului de refugiat	Statele Membre vor asigura începerea unei reexaminări pentru retragerea sau anularea statutului de refugiat al unei persoane dacă vor apărea informații care să indice că există rațiuni pentru a reconsidera validitatea statutului de refugiat acordat	Având în vedere că Raportul Comisiei Europene privind progresele înregistrate de România a criticat în mod justificat prevederea din legislația română referitoare la anularea formei de protecție acordate, s-a considerat necesar revizuirea instituției în cauză în sensul prevederii exprese a faptului că anularea formei de protecție acordate va avea loc numai când declarațiile false au constituit temeiul acordării formei de protecție și nu există alte motive care să conducă la menținerea formei de protecție acordată sau acordarea unei alte forme de protecție
Art. 30	Funcționarul prevăzut la art. 12 alin. (2), din oficiu sau la propunerea uneia dintre instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale sau a ordinii publice, constată încetarea sau dispune anularea formei de protecție prin hotărâre motivată. (2) Constatarea încetării sau dispunerea anulării formei de protecție nu produce efecte cu privire la membrii de familie ai persoanei cu privire la care a fost emisă hotărârea prevăzută la alin. (1). (3) Funcție de motivele care au stat la baza pronunțării hotărârii încetare sau anularea formei de protecție, funcționarul prevăzut la art. 12 alin. (2) poate dispune, după caz, părăsirea teritoriului. (4) Împotriva hotărârilor prevăzute la alin. (1) străinul poate face plângere în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță, după caz, în procedură ordinară sau în procedura accelerată.	Art. 37 Propunerea Comisiei privind o Directivă a Consiliului privind minimele standarde ale procedurii în Statele Membre pentru acordarea și retragerea statutului de refugiat	Normele procedurale Dacă în Statele Membre o autoritate va reexamina un statut de refugiat, anularea sau retragerea statutului de refugiat va fi examinată în conformitate cu prevederile procedurale regulate ale acestei Directive Acolo unde o instanță într-un Stat Membru sau un alt organism va reconsidera un statut de refugiat, anularea sau retragerea statutului de refugiat va fi examinată în aceleași condiții pentru revizuirea deciziilor revăzută de această Directivă pentru procedura regulată.	

Art. 32 alin. (1)	d) are personalitate juridică și sediul în municipiul București; e) este parte în procesele care au ca obiect cereri de acordare a unei forme de protecție potrivit procedurilor prevăzute de prezenta.		Nu există prevederi în acest sens în acquis-ul european.	Prevederile respective au fost dictate de necesitatea participării Oficiului Național pentru Refugiați la procesele care au drept obiect plângerile formulate împotriva hotărârilor de respingere pronunțate. Necesitatea participării Oficiului Național pentru Refugiați a fost dictată atât de rațiuni procesuale cât și de rațiuni dictate de responsabilitatea implementării politicilor României în domeniul refugiaților. Astfel, din punct de vedere procesual participarea Oficiului Național pentru Refugiați la aceste procese este dictată de garantarea exercițiului liber al acțiunii civile respectiv dreptul de apărare ce implică: dreptul de a răspunde celeilalte părți și de a discuta toate problemele ridicate în proces, dreptul de a ataca hotărârea instanței. Participarea experților Oficiului Național pentru Refugiați va contribui la celeritatea analizării acestor cazuri și la creșterea calității hotărârilor instanțelor de judecată.
-------------------------------------	--	--	---	--

